

ter i notatet vedrørende de økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Kommunernes Landsforening giver således udtryk for den opfattelse, at lovforslaget kun vil medføre en likviditetsgevinst i form af færre restancer af mindre beløbsstørrelse (punkt 1), samt at lovforslaget vil være uden betydning for antallet af restancebeløb, der erklæres uerholdelige (punkt 2).

Jeg er ikke enig heri, idet jeg mener, at lovforslagets bestemmelser om gebyr og morarenter indeholder et væsentligt økonomisk incitament til betaling af skyldige beløb på et tidligere tidspunkt med færre restancer, herunder uerholdelige restancer, til følge. Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, finder jeg det dog meget vanskeligt at skønne over den økonomiske virkning heraf.

Til det i lovforslagets bemærkninger anførte skøn over de provenumæssige virkninger af gebyrindtægterne på 150 mio. kr. anfører landsforeningen (punkt 3), at flertallet af kommuner efter det fra landsforeningen oplyste i dag opkræver et gebyr på 50 kr. pr. rykkerskrivelse.

Jeg skal i den forbindelse bemærke, at det økonomiske skøn på 150 mio. kr. – af forsigtighedsgrunde – netop er beregnet med udgangspunkt i en merindtægt pr. rykkerskrivelse på 150 kr., svarende til forskellen mellem det i lovforslaget hjemlede gebyr på 200 kr. og et forudsat gennemsnitsgebyr i dag på 50 kr.

Herudover kan jeg imidlertid oplyse, at Indenrigsministeriet efterfølgende har modtaget kopi af en af Københavns Byrets Fogedafdeling afsagt kendelse af 3. oktober 1991 vedrørende en sag om lovligheden af Københavns Kommunes opkrævning af et rykkergebyr i forbindelse med for sent indbetalt ejendoms-skat.

Det fremgår af kendelsen, at byretten ikke har fundet, at forvaltningen havde tilstrækkelig hjemmel til at opkræve det i sagen omhand-

lede rykkergebyr, idet lang og fast praksis ikke fandtes dokumenteret, ligesom byretten ikke fandt det godtgjort, at gebyret kunne betragtes som en nødvendig omkostning ved fordringens inddrivelse. Efter byrettens opfattelse vil gebyret som en følge heraf ikke med udpantningshjemmel kunne pålignes borgere i Københavns Kommune.

Københavns Kommune har oplyst, at kendelsen er kæret til Østre Landsret. Dersom landsretten stadfæster byrettens afgørelse, vil dette indebære, at der ved lovforslaget skabes hjemmel for en forøget gebyrindtægt på 200 kr. pr. rykkerskrivelse.

Kommunernes Landsforening anfører endvidere, at man ikke forventer, at alle kommuner vil udnytte den i lovforslaget hjemlede maksimale gebyrstørrelse på 200 kr.

Jeg skal i den forbindelse oplyse, at det er efter ønske fra landsforeningen, at gebyropkrævningen ifølge lovforslaget er overladt til den enkelte kommunalbestyrelses afgørelse, og at der i lovforslagets bemærkninger klart er givet udtryk for, at det er regeringens opfattelse, at de enkelte kommunalbestyrelser bør udnytte lovforslagets adgang til gebyropkrævning.

Vedrørende landsforeningens øvrige bemærkninger til skønnet over de samlede gebyrindtægter skal jeg henvise til notatet om beregningen af dette. Det fremgår heraf, at der er tale om et »nedrundet« skøn under hensyntagen til de forskellige usikkerhedsfaktorer.

Landsforeningen anfører et skøn over provenuet af lovforslagets bestemmelse om morarenter på skønsmæssigt 15-20 mio. kr. på landsplan (punkt 4). Som det fremgår af notatet om de økonomiske konsekvenser, er det efter min opfattelse vanskeligt at skønne over dette provenu. Dette spørgsmål vil således indgå i den samlede vurdering af de økonomiske konsekvenser af lovforslagene på restanceområdet, jf. ovenfor.